

CONCEPT Regeling tarieven Spoorwegwet 2019

Regeling van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, van [datum], nr. IENM/BSK-[nr], houdende vaststelling van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2019

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat,

Gelet op artikel 91 van de Spoorwegwet;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

wet: Spoorwegwet;

Uitvoeringsverordening (EU) 2018/545: Uitvoeringsverordening (EU) 2018/545 van de Commissie van 4 april 2018 tot vaststelling van praktische regelingen voor het proces voor de afgifte van typegoedkeuringen en vergunningen voor spoorvoertuigen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2016/797 van het Europees Parlement en de Raad (*PbEU* 2018, L 90/66); en

Uitvoeringsverordening (EU) 2018/763: Uitvoeringsverordening (EU) 2018/763 van de Commissie van 9 april 2018 tot vaststelling van praktische regelingen voor de afgifte van unieke veiligheidscertificaten aan spoorwegondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2016/798 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 653/2007 van de Commissie (*PbEU* 2018, L 129/49).

Artikel 2

Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een veiligheidsvergunning als bedoeld in artikel 16f, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

Artikel 3

1. Voor de behandeling van een aanvraag om ontheffing van de toepassing van een of meer TSI's of delen daarvan als bedoeld in artikel 26f, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 6.104,-.

2. Voor de behandeling van een aanvraag om ontheffing van de toepassing van nationale voorschriften als bedoeld in artikel 26f, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 2.714,-.

Artikel 4

1. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een vergunning voor het in dienst stellen van subsystemen als bedoeld in artikel 26h, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

2. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 26h, vierde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

3. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 26h, vijfde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

Artikel 5

Voor de behandeling van een aanvraag tot beoordeling van een informatiedossier als bedoeld in artikel 26i, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 6.104,-.

Artikel 6

1. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een voertuigvergunning als bedoeld in de artikelen 26k, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 5.979,- per spoorvoertuig.

2 In afwijking van het eerste lid is voor de in dat lid genoemde aanvragen een tarief verschuldigd van € 968,- indien het een aanvraag als bedoeld in artikel 26n van de wet betreft.

3. In afwijking van het tweede lid is voor de in dat lid genoemde aanvragen een tarief verschuldigd van € 484,- per spoorvoertuig vanaf het elfde spoorvoertuig waarvoor een aanvraag als bedoeld in artikel 26n van de wet wordt aangevraagd.

4. Voor de behandeling van een aanvraag tot het uitbreiden van het gebruiksgebied van een voertuigvergunning als bedoeld in artikel 26k, vierde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 5.979,-.

5. Voor de behandeling van een aanvraag om een vergunning of een ontheffing als bedoeld in dit artikel die alleen betrekking heeft op goederenwagens is, in afwijking van het eerste lid, een tarief verschuldigd van € 2.298,-.

6. Voor de behandeling van een aanvraag tot voor het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 26k, vijfde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 4.165,-.

7. In afwijking van het eerste lid is voor de in dat lid genoemde aanvragen een tarief verschuldigd van € 3.017,- indien het een aanvraag betreft die uitsluitend betrekking heeft op de hoofdspoorwegen, bedoeld in artikel 4, derde lid, of 23, tweede lid, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen.

Artikel 7

Voor de behandeling van een aanvraag voor het verlenen van een typegoedkeuring als bedoeld in artikel 26m, eerste lid, van de wet of een wijziging van een typegoedkeuring als bedoeld in artikel 26m, derde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 5.979,-.

Artikel 8

1. Voor de behandeling van een aanvraag om ontheffing of vrijstelling als bedoeld in artikel 26q, vierde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 3.017,-.

2. Voor de behandeling van een aanvraag om ontheffing als bedoeld in artikel 26q, zesde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 4.165,-.

Artikel 9

Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een tijdelijke gebruiksvergunning als bedoeld in artikel 26r, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 4.165,-.

Artikel 10

[PM: tarieven conformiteitsbeoordelingsinstanties. Afhankelijk van keuze die gemaakt wordt bij de invulling van Regeling interoperabiliteit en veiligheid spoorwegen.]

Artikel 11

1. Voor het inschrijven van spoorvoertuigen in het voertuigregister, bedoeld in artikel 26aa, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 69,- per spoorvoertuig.

2. Voor het op aanvraag wijzigen van gegevens in het voertuigregister, bedoeld in artikel 26aa, eerste lid, van de wet is per wijzigingsverzoek, dat kan bestaan uit één of meerdere wijzigingsopdrachten, een tarief verschuldigd van € 27,- per spoorvoertuig.

3. Voor het op aanvraag schrappen van inschrijvingen als bedoeld in artikel 26aa, vierde lid, van de wet is per schrapping een tarief verschuldigd van € 27,- per spoorvoertuig.

4. Voor het wijzigen van de NAW-gegevens is geen tarief verschuldigd.

5. Voor het op aanvraag toekennen van een Europees voertuignummer als bedoeld in artikel 26aa, derde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 10,- per spoorvoertuig.

6. In afwijking van het vijfde lid is een tarief verschuldigd van € 5,- per spoorvoertuig vanaf het elfde spoorvoertuig waarvoor een Europees voertuignummer wordt aangevraagd.

Artikel 12

Voor de behandeling van een aanvraag om ontheffing of vrijstelling als bedoeld in artikel 27, vijfde lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 2.298,-.

Artikel 13

CONCEPTVERSIE TEN BEHOEVE VAN INTERNETCONSULTATIE

1. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

2. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de wet is een tarief verschuldigd als opgenomen in onderstaande tabel:

Vergunning	
beperkte bedrijfsvergunning als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de wet en artikel 8, eerste lid, van het Besluit bedrijfsvergunning en enkele vrijstellingen veiligheidscertificaat hoofdspoorwegen	€ 1.430,-
beperkte bedrijfsvergunning als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de wet en artikel 8, tweede lid, van het Besluit bedrijfsvergunning en enkele vrijstellingen veiligheidscertificaat hoofdspoorwegen	€ 4.663,-

Artikel 14

1. Voor de behandeling van een initiële aanvraag tot het verlenen van een veiligheidscertificaat als bedoeld in artikel 32, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd als opgenomen in onderstaande tabel:

Veiligheidscertificaat	
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die minder dan 300 personeelsleden een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 22.904,-
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die 300 personeelsleden of meer een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 48.675,-
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die gebruik maakt van de hoofdspoorweg op één locatie ten behoeve van overgave van spoorvoertuigen of met zelfrijdend gereedschap of een daarmee vergelijkbaar voertuig om werkzaamheden aan of nabij de hoofdspoorweg uit te voeren op een deel van een hoofdspoorweg dat daartoe buiten dienst is gesteld	€ 5.246,-

2. Voor het behandeling van een aanvraag tot het hernieuwen van een veiligheidscertificaat als bedoeld in artikel 32, eerste lid, van de wet is een tarief verschuldigd als opgenomen in onderstaande tabel:

Veiligheidscertificaat	
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die minder dan 300 personeelsleden een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 17.644,-
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die 300 personeelsleden of meer een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 22.869,-
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die gebruik maakt van de hoofdspoorweg op één locatie ten behoeve van overgave van spoorvoertuigen of met zelfrijdend gereedschap of een daarmee vergelijkbaar voertuig om werkzaamheden aan of nabij de hoofdspoorweg uit te voeren op een deel van een hoofdspoorweg dat daartoe buiten dienst is gesteld	€ 5.246,-

3. Voor de behandeling van een aanvraag tot het uitbreiden van het exploitatiegebied van het veiligheidscertificaat als bedoeld in artikel 32, derde lid, van de wet of een aanvraag tot wijziging van een veiligheidscertificaat als bedoeld in artikel 32 is een tarief verschuldigd als opgenomen in onderstaande tabel:

Veiligheidscertificaat	
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die minder dan 300 personeelsleden een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 11.435,-
veiligheidscertificaat voor een spoorwegonderneming die 300 personeelsleden of meer een veiligheidsfunctie laat uitoefenen	€ 17.180,-

<p>Als het gaat om een spoorwegonderneming die gebruik maakt van de hoofdspoorweg op één locatie ten behoeve van overgave van spoorvoertuigen of met zelfrijdend gereedschap of een daarmee vergelijkbaar voertuig om werkzaamheden aan of nabij de hoofdspoorweg uit te voeren op een deel van een hoofdspoorweg dat daartoe buiten dienst is gesteld.</p>	<p>€ 1.749,-</p>
---	------------------

Artikel 15

1. Voor de behandeling van een aanvraag voor het verlenen van een ECM-certificaat als bedoeld in artikel 36, vierde lid, van de wet is een tarief van € 13.741,- verschuldigd.
2. Voor de behandeling van een aanvraag voor het verlenen van een certificaat als bedoeld in artikel 28g, onderdeel a, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen is een tarief verschuldigd van € 4.758,-.
3. Voor de behandeling van een aanvraag voor het verlenen van een certificaat als bedoeld in artikel 28g, onderdeel b, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen is een tarief verschuldigd van € 4.758,-.
4. Voor de behandeling van een aanvraag voor het verlenen van een certificaat als bedoeld in artikel 26g, onderdeel c, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen is een tarief verschuldigd van € 5.949,-.
5. Voor de behandeling van een gelijktijdige aanvraag voor het verlenen van meerdere certificaten als bedoeld in de artikelen 28f en 28g van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen, is een tarief verschuldigd dat bestaat uit de som van 100% van het hoogste verschuldigde tarief, genoemd in het tweede tot en met het vijfde lid, en 35% van elk overig verschuldigd tarief genoemd in het tweede tot en met het vierde lid, voor zover deze certificaten zijn aangevraagd.
6. Voor de behandeling van een aanvraag tot het wijzigen van een of meerdere certificaten als bedoeld in het eerste tot en met het vierde lid is een tarief verschuldigd van € 2.241,-.

Artikel 16

1. Voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een erkenning in verband met onderhoud en herstel van spoorvoertuigen als bedoeld in artikel 37, tweede lid, van de wet is per locatie een tarief verschuldigd van € 7.732,-.
2. Voor de behandeling van een aanvraag tot het wijzigen van een erkenning als bedoeld in het eerste lid, is per locatie een tarief verschuldigd van € 2.241,-.
3. Voor de behandeling van een gelijktijdige aanvraag voor het verlenen van een erkenning als bedoeld in artikel 37, tweede lid, van de wet en een certificaat als bedoeld in artikel 28g, onderdeel c, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen is het tarief, genoemd in het eerste lid, verschuldigd.

Artikel 17

[artikel 14 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over keuringsinstituten]

Artikel 18

[artikel 15 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over examinering machinisten]

Artikel 19

[artikel 16 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over machinistenvergunning]

Artikel 20

[artikel 17 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over opleidingsinstituten]

Artikel 21

[artikel 17a van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 gaat over ontheffingen/vrijstellingen art. 54a van de Spoorwegwet]

Artikel 22

[artikel 19 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over goedkeuring systeem van personeelsbeheer]

Artikel 23

[artikel 19a van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over arts-deskundige]

Artikel 24

[artikel 19b van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over ontheffing Besluit spoorweginfrastructuur]

Artikel 25

[PM: tarieven beoordelingsinstantie als bedoeld in artikel 3, onderdeel 14, van uitvoeringsverordening (EU) 402/2013 (asbo's). Afhankelijk van keuze die gemaakt wordt bij de invulling van Regeling interoperabiliteit en veiligheid spoorwegen.]

Artikel 26

[artikel 19d van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 over ontheffing Besluit bijzondere spoorwegen]

Artikel 27

In afwijking van de bedragen, genoemd in de artikelen 13, 14 en 16, is voor de behandeling van een aanvraag van de in die artikelen bedoelde beschikkingen een tarief van € 1.089,- verschuldigd, indien daarvoor een documentatiebeoordeling volstaat.

Artikel 28

In afwijking van de genoemde bedragen in de artikelen 2 tot en met 27, met uitzondering van de artikelen 11 en 19, bedraagt het tarief voor de behandeling van een aanvraag die uitsluitend betrekking heeft op een administratieve aanpassing € 154,-.

Artikel 29

Voor een aanvraag als bedoeld in deze regeling door een organisatie die met historische spoorvoertuigen voor niet commerciële doeleinden gebruik maakt van de hoofdspoorweg of bijzondere spoorweg, is een vergoeding van 10% van het voor de betreffende beschikking bepaalde tarief verschuldigd, met een minimum van € 248,- met uitzondering van administratieve aanpassingen als bedoeld in artikel 28, waarvoor geen tarief verschuldigd is.

Artikel 30

1. De kosten, genoemd in de artikelen 2, eerste lid, 4, eerste tot en met het derde lid, 13, eerste lid, en 26, tweede en derde lid, worden voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag begroot en aan de aanvrager medegedeeld.
2. De beslissing op een aanvraag als bedoeld in deze regeling wordt niet eerder genomen dan nadat het daarvoor verschuldigde tarief is voldaan.
3. In afwijking van het tweede lid wordt de beslissing op een aanvraag waarvoor een uurtarief geheven wordt, niet eerder genomen dan nadat het verschuldigde tarief zoals dat ingevolge het eerste lid vooraf is begroot, is voldaan, met uitzondering van de kosten, genoemd in artikel 26, tweede en derde lid.
4. Bij een aanvraag waarvoor een uurtarief geheven wordt, kunnen via een naheffing of een terugbetaling de werkelijke kosten in rekening gebracht worden. De naheffing en de terugbetaling wordt berekend door het genoemde uurtarief te vermenigvuldigen met het aantal werkelijk bestede uren, minus het reeds betaalde tarief, bedoeld in het derde lid. De aanvrager voldoet de naheffing binnen dertig kalenderdagen na de verzending van een betalingsverzoek daartoe.

Artikel 31

1. Buitenlandse reis- en verblijfkosten die verband houden met de in deze regeling genoemde handelingen of werkzaamheden, worden tegen de werkelijke kosten in rekening gebracht en zijn

separaat verschuldigd naast de in deze regeling genoemde tarieven. Binnenlandse reis- en verblijfkosten worden niet separaat in rekening gebracht.

2. De in het eerste lid genoemde buitenlandse reis- en verblijfkosten worden voorafgaand aan het in behandeling nemen van een aanvraag begroot en aan de aanvrager medegedeeld. De werkelijk gemaakte kosten mogen het begrote bedrag niet overstijgen.

Artikel 32

1. Voor het op verzoek voeren van vooroverleg als bedoeld in artikel 2, onderdeel 9, van Uitvoeringsverordening 2018/545 en artikel 2, onderdeel 3, van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/763 is een tarief verschuldigd van € 121,- per uur.

2. Artikel 30, eerste, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 33

[PM overgangsrecht]

Artikel 34

De Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 wordt ingetrokken.

Artikel 35

Deze regeling treedt in werking met ingang van 16 juni 2019.

Artikel 36

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling tarieven Spoorwegwet 2019.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

[ondertekening]

TOELICHTING

Inleiding

Deze Regeling stelt de tarieven vast die de Inspectie Leefomgeving en Transport (hierna ILT) mag heffen ten aanzien van aanvragen op de grond van de spoorwegregelgeving zoals deze, na inwerkingtreding van de wijziging van de Spoorwegwet¹ met ingang van [16 juni 2019] komt te luiden. Eerder waren de tarieven geregeld in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Door de implementatie van de veiligheids- en de interoperabiliteitsrichtlijn is aanpassing van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 nodig. Zo zijn sommige handelingen en vergunningen van grondslag of naam veranderd of omvatten sommige producten net iets andere handelingen dan voorheen. Beide richtlijnen moeten in beginsel op 16 juni 2019 zijn geïmplementeerd.

Omwille van de duidelijkheid en inzichtelijkheid van de tariefregeling is ervoor gekozen een geheel nieuwe regeling op te stellen. Beleidsinhoudelijk is sprake van een beleidsarme implementatie die één op één voortvloeit uit de implementatie van de technische pijler van het Europese Vierde Spoorwegpakket. Deze tariefregeling volgt de indeling en artikelvolgorde van de Spoorwegwet, zoals deze met ingang van [16 juni 2019] luidt, en de lagere regelgeving.

De technische pijler van het Europese Vierde Spoorwegpakket

De tarieven worden aangepast naar aanleiding van de implementatie van het Europese Vierde Spoorwegpakket, meer specifiek: de technische pijler. De technische pijler bestaat uit:

- verordening (EU) 2016/796 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (PbEU 2016, L 138/1);
- richtlijn (EU) 2016/797 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (PbEU 2016, L 138/44) (hierna interoperabiliteitsrichtlijn);
- richtlijn (EU) 2016/798 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 inzake veiligheid op het spoor (PbEU 2016, L 138/102) (hierna spoorwegveiligheidsrichtlijn); en
- uitvoeringshandelingen en gedelegeerde besluiten.

De technische pijler van het Europese Vierde Spoorwegpakket is geïmplementeerd in de Spoorwegwet en enkele andere wetten en in onder meer de Regeling interoperabiliteit en veiligheid spoorwegen. De technische pijler introduceert het afgeven van veiligheidscertificaten en voertuigvergunningen op Europees niveau (door het Europees Spoorwegbureau). Deze bevoegdheden die voorheen bij de nationale veiligheidsinstanties (in Nederland de minister (de ILT in mandaat)) lagen, lopen zodra een spoorwegonderneming in meerdere landen wil rijden via het Europees Spoorwegbureau en niet meer via de nationale veiligheidsinstantie. Dit geldt ook voor bepaalde subsystemen die in de handel worden gebracht in meerdere lidstaten tegelijk.

¹Wet van 30 januari 2019 tot wijziging van de Spoorwegwet, de Wet personenvervoer 2000 en enige andere wetten in verband met de implementatie van richtlijn (EU) 2016/797 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (PbEU 2016, L 138/44), richtlijn (EU) 2016/798 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 inzake veiligheid op het spoor (PbEU 2016, L 138/102), richtlijn (EU) 2016/2370 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 tot wijziging van Richtlijn 2012/34/EU, met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands passagiersvervoer per spoor en het beheer van de spoorweginfrastructuur (PbEU 2016, L 352/1) en tevens ter goede uitvoering van verordening (EU) 2016/796 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (PbEU 2016L 138/1) en van verordening (EU) 2016/2338 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1370/2007, met betrekking tot de openstelling van de markt voor het binnenlands personenvervoer per spoor (PbEU 2016, L 354/22) (*Stb.* 2019, 61).

Alleen als een aanvraag slechts voor Nederland plaatsvindt, kan de aanvrager besluiten de Nederlandse procedure te doorlopen. Daarvoor heft de ILT tarieven die opgenomen zijn in deze regeling. Voorheen waren soortgelijke tarieven geregeld in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Bij de berekening van de tarieven is zoveel mogelijk uitgegaan van de tot op heden bestaande producten en daarbij behorende tarieven en uurtarieven. Daar waar een tarief afwijkt, is dit gemotiveerd in de toelichting bij de regeling.

Vergunningverlening op Europees niveau: het Europees Spoorwegbureau

De Europese Commissie heeft een uitvoeringsverordening vastgesteld ten aanzien van de tarieven die het Europees Spoorwegbureau kan heffen. Het betreft Uitvoeringsverordening (EU) 2018/764 van de Commissie inzake de aan het Spoorwegbureau te betalen vergoedingen en kosten en de betalingsvoorwaarden (PbEU 2018, L 129/68) (hierna Uitvoeringsverordening (EU) 2018/764). Het Europees Spoorwegbureau hanteert hiervoor een uurtarief, anders dan de ILT die voor nationale aanvragen vaak met vaste bedragen werkt. Het Europees Spoorwegbureau kan de ILT ook vragen voor het uitvoeren van handelingen ten behoeve van deze aanvragen. De ILT kan hiervoor kosten in rekening brengen volgens de bepalingen in Uitvoeringsverordening (EU) 2018/764. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de kosten van de ILT die voortvloeien uit de behandeling van het Nederlandse deel van een voertuigvergunning.² Tarieven die voortvloeien uit Uitvoeringsverordening (EU) 2018/764 zijn niet opgenomen in deze regeling aangezien het tarieven betreft die niet rechtstreeks bij de aanvrager door de ILT worden geheven. De ILT maakt de tarieven die zij toepast voor het vaststellen van de kosten die bij het Europees Spoorwegbureau in rekening worden gebracht via haar website bekend.³

Financiële gevolgen

De beschreven nieuwe systematiek waarin het Europees Spoorwegbureau bevoegd wordt veiligheidscertificaten, voertuigvergunningen en typegoedkeuringen af te geven, kan een aanmerkelijke verlaging van de administratieve lasten en verkorting van de doorlooptijd van procedures opleveren voor spoorwegondernemingen die in meerdere lidstaten actief zijn en voor aanvragers van voertuigvergunningen of typegoedkeuringen voor spoorvoertuigen waarmee men wil gaan rijden op delen van het netwerk in meerdere lidstaten. Deze partijen hoeven immers niet langer in elke afzonderlijke lidstaat de betreffende procedures te doorlopen, maar kunnen door middel van de One Stop Shop hiervoor één procedure doorlopen.

De gevolgen van regeldruk voor aanvragers die in meerdere landen actief zijn, worden daarmee zo laag mogelijk gehouden.

Deze nieuwe tariefregeling is echter bedoeld voor aanvragen die zijn gedaan bij de minister (lees: de ILT). Voor deze aanvragen geldt dit verwachte voordeel van lagere administratieve lasten in mindere mate. Hiervoor wordt immers in de huidige situatie al slechts eenmaal een beoordelingsprocedure doorlopen. Voor deze gevallen biedt het Europese Vierde Spoorwegpakket de mogelijkheid om in de One Stop Shop te kiezen voor verlening van het veiligheidscertificaat of de voertuigvergunning door de nationale veiligheidsinstantie van de betreffende lidstaat, waarmee de verandering voor de aanvrager slechts ziet op het gebruik van de One Stop Shop. De gevolgen van regeldruk voor aanvragers die in slechts één lidstaat actief zijn, worden daarmee zo beperkt en neutraal mogelijk gehouden. Deze regeling kan echter niet los gezien worden van het Europese Vierde Spoorwegpakket als geheel. Daarom worden deze financiële gevolgen ook in deze samenhang geduid. De Europese Commissie heeft een impact assessment laten uitvoeren op de technische pijler van het Vierde Spoorwegpakket.⁴ Ook het kabinet heeft een impact assessment laten uitvoeren op de voorstellen van

² Artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/764.

³ Zie artikel 8, tweede lid, eerste volzin, van Uitvoeringsverordening 2018/764.

⁴ SWD (2013) 8 final, in samenhang met SWD (2013) 9 final.

het Europese Vierde Spoorwegpakket. Voor wat betreft de technische pijler wordt daarin geconcludeerd dat op lange termijn (2050) een jaarlijkse besparing van € 10–15 mln. mogelijk is.⁵

Advies en consultatie

[PM: wachten op consultatiereacties]

Overgangsrecht en inwerkingtreding [PM: overgangsrecht]

Deze regeling treedt in werking met ingang van [16 juni 2019].

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Artikel 2 bevat het tarief voor de behandeling van een aanvraag van een beheerder tot het verlenen van een veiligheidsvergunning. De aanvraag is geregeld in artikel 16f, tweede lid, van de Spoorwegwet. Het tarief is hetzelfde als het tarief voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een veiligheidsvergunning dat eerder opgenomen was in artikel 2 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 3

Het eerste lid regelt de tarieven voor de ontheffing van toepassing van technische specificaties inzake interoperabiliteit (hierna TSI's). Dit product is qua werkzaamheden en daarom qua tarief vergelijkbaar met het 'buiten toepassing laten van TSI's' in de zin van artikel 36, vierde lid, van de Spoorwegwet (oud).⁶ Daarom is het bedrag hetzelfde als het bedrag in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Het tweede lid regelt de tarieven voor de ontheffing van toepassing van nationale voorschriften. Dit product is qua tarief vergelijkbaar met ontheffingen als bedoeld in de artikelen 36, negende en tiende lid, van de Spoorwegwet (oud). Daarom is het bedrag hetzelfde als in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 4

Artikel 4 regelt de tarieven voor de vergunning voor het in dienst stellen van subsystemen die deel uitmaken van hoofdspoorweginfrastructuur. Het gaat hierbij in het eerste lid om de aanvraag van een dergelijke vergunning, in het tweede en derde lid om ontheffingen van het verbod om een nieuw subsysteem dat deel uit gaat maken van de hoofdspoorweginfrastructuur in dienst te stellen zonder dat de minister daarvoor een vergunning voor indienststelling heeft verleend.

Artikel 26h, tweede lid, van de Spoorwegwet regelt dat de minister een aanvraag voor een vergunning voor indienststelling van een subsysteem dat deel uit gaat maken van de hoofdspoorweginfrastructuur kan verlenen. Het eerste lid van artikel 4 van de tariefregeling regelt het tarief voor deze aanvraag. Net als in artikel 2, eerste lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 gekozen voor een uurtarief, aangezien het hier ook gaat over indienststelling van infrastructuur.

Artikel 26h, vierde lid, van de Spoorwegwet regelt dat de minister, met inachtneming van artikel 1 van de Interoperabiliteitsrichtlijn, op aanvraag ontheffing kan verlenen van het verbod om zonder vergunning een subsysteem in dienst te stellen. Dit is een geheel nieuw product. Net als bij de meeste producten rond infratoelating, is gekozen voor een uurtarief.

⁵ Quick scan impactanalyse van het Vierde Spoorwegpakket, bijlage bij Kamerstukken // 2013/14, 33 546, nr. 12. In de Quick scan is uitgegaan van een evenredige verdeling tussen de lidstaten. De Quick scan is gebaseerd op de voorstellen van het Vierde Spoorwegpakket. Er is geen impact assessment uitgevoerd op het vastgestelde Vierde Spoorwegpakket, aangezien in de onderhandeling de hoofdlijnen van de voorstellen van de technische pijler overeind zijn gebleven.

⁶ Zoals de Spoorwegwet gold voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Wijzigingswet (Stb. 2019, 61).

Artikel 26h, vijfde lid, van de Spoorwegwet regelt dat de minister voorafgaand aan de vergunningverlening ontheffing kan verlenen van het verbod om zonder vergunning een subsysteem dat deel uitmaakt van de hoofdspoorweginfrastructuur in dienst te stellen. Dit is een product vergelijkbaar met artikel 9, zesde lid, van de Spoorwegwet (oud). Net als in het eerste en tweede lid is voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 26h, vijfde lid, van de Spoorwegwet gekozen voor een uurtarief.

Artikel 5

Artikel 5 regelt het tarief voor de beoordeling van het informatiedossier waarin het project tot vernieuwing of verbetering aan de hoofdspoorweginfrastructuur wordt beschreven. Dit tarief is hetzelfde als het tarief dat eerder was opgenomen in artikel 3, tweede lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Dit product is qua werkzaamheden namelijk vergelijkbaar met de beoordeling van een informatiedossier in artikel 9, derde lid, van de Spoorwegwet (oud).

Artikel 6

Artikel 6 regelt de tarieven voor de voertuigvergunning. Het tarief in het eerste lid is bedoeld voor de aanvraag van een voertuigvergunning waarbij geen typegoedkeuring aanwezig is. Hiervoor geldt een tarief van € 5.979,-. Dit tarief is hetzelfde als het tarief voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een typegoedkeuring. Dit is hetzelfde tarief als het vroegere tarief voor de behandeling van een vergunning voor indienststelling in de zin van artikel 36, derde lid, van de Spoorwegwet (oud).

Het tweede lid regelt de tarieven voor de behandeling van een voertuigvergunning, terwijl er al een typegoedkeuring is. Dit is een geheel nieuw product. De ILT gaat ervan uit dat er acht uur is gemoeid met de behandeling van zo'n aanvraag, omdat dit – gelet op artikel 26n van de Spoorwegwet - 'zonder verdere controles' moet gebeuren.

Het derde lid regelt een speciaal tarief wanneer een aanvraag als bedoeld in artikel 26n, tweede lid, van de Spoorwegwet betrekking heeft op meer dan tien spoorvoertuigen. De behandeling van een aanvraag om een voertuigvergunning als er al een typevergunning is, kost minder tijd naarmate het om meer spoorvoertuigen gaat. Daarom wordt het tarief gehalveerd voor een aanvraag die betrekking heeft op meer dan tien spoorvoertuigen. Vanaf het elfde spoorvoertuig geldt een lager tarief vanaf het elfde spoorvoertuig. Ter illustratie: voor één aanvraag die betrekking heeft op twintig spoorvoertuigen bedoeld in artikel 26n van de Spoorwegwet geldt een totaaltarief van € 14.520,-. Het verlaagde tarief geldt voor één aanvraag die betrekking heeft op meer dan tien spoorvoertuigen.

Het vierde lid regelt tarieven met betrekking tot aanvragen tot uitbreiding van het gebruiksgebied van een spoorvoertuig binnen Nederland. Gelet op artikel 26k, vierde lid, van de Spoorwegwet heeft de beoordeling voor dergelijke aanvragen enkel betrekking op de uitbreiding van het gebruiksgebied. Dit is een geheel nieuw product, maar de ILT verwacht dat de werkzaamheden qua tijd en inhoud vergelijkbaar zijn met het verlenen van een vergunning voor indienststelling van een spoorvoertuig in de zin van artikel 36, derde lid, van de Spoorwegwet (oud). Daarom is het bedrag hetzelfde als in artikel 8, tweede lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Het vijfde lid regelt tarieven met betrekking tot aanvragen en ontheffingen als bedoeld in dit artikel welke beperkt zijn tot goederenwagens. Een dergelijk verlaagd tarief was eerder opgenomen in artikel 8, zevende lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Het zesde lid regelt het tarief voor een ontheffing van het verbod, met inachtneming van artikel 1 van de interoperabiliteitsrichtlijn en de TSI's, om een spoorvoertuig, voor gebruik op de hoofdspoorweginfrastructuur of een gedeelte daarvan, in de handel te brengen zonder dat daarvoor een voertuigvergunning is verleend.

Het tarief in het zevende lid komt overeen met het tarief dat eerder was opgenomen in artikel 8, zesde lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 7

Artikel 7 regelt het tarief voor de behandeling van de aanvraag voor het verlenen van een typegoedkeuring. Dit is vergelijkbaar met de werkwijze van de ILT bij de behandeling van vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Spoorwegwet (oud). Daarom is het bedrag hetzelfde als in artikel 10 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Verder regelt dit artikel het tarief voor de behandeling van een wijziging van een typegoedkeuring als bedoeld in artikel 26m, derde lid, van de Spoorwegwet. De ILT verwacht dat voor het beoordelen van een omvangrijke wijziging van het type evenveel tijd nodig is, als voor de beoordeling van een nieuw type. De wijziging moet immers in verband met alle andere subsystemen van het type worden beoordeeld. Daarom wordt uitgegaan van hetzelfde tarief als voor een typegoedkeuring.

Artikel 8

Artikel 8 regelt het tarief voor de behandeling van de aanvraag om ontheffing of vrijstelling van het verbod om gebruik te maken van de hoofdspoorweginfrastructuur met een spoorvoertuig zonder dat hiervoor een geldige voertuigvergunning is verleend, dat niet is ingeschreven in het nationaal of Europees voertuigregister of waarop geen Europees voertuignummer is aangebracht.

De minister kan op aanvraag een dergelijke ontheffing of vrijstelling verlenen voor het met een spoorvoertuig op grensbaanvakken gebruik maken van de hoofdspoorweginfrastructuur. Dit product is qua werkzaamheden vergelijkbaar met de vereenvoudigde toelating van spoorvoertuigen op het baanvak Venlo-grens, zoals eerder was geregeld in artikel 8, zesde lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 en in artikel 23, tweede lid van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen. Daarom is het bedrag in artikel 8, eerste lid, van de regeling hetzelfde als in artikel 8, zesde lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

De minister kan op grond van artikel 26q, zesde lid van de Spoorwegwet ontheffing verlenen van de verboden bedoeld in het eerste lid van artikel 26q van de wet. De werkzaamheden voor dit product zijn vergelijkbaar met de werkzaamheden in het kader van de behandeling van een aanvraag voor een ontheffing als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Spoorwegwet (oud). Daarom is het bedrag hetzelfde als in artikel 8, eerste lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 9

Artikel 9 regelt het tarief voor de behandeling van een aanvraag tot het verlenen van een tijdelijke gebruiksvergunning voor het uitvoeren van tests met spoorvoertuigen op de hoofdspoorweginfrastructuur of een gedeelte daarvan. Dit is een nieuw product, maar omdat de ontheffingen in de zin van artikel 36, eerste lid, van de Spoorwegwet (oud) ook betrekking konden hebben op het uitvoeren van tests, is aangesloten bij het daarvoor geldende tarief.

Artikel 10

[PM: tarieven conformiteitsbeoordelingsinstanties. Afhankelijk van keuze die gemaakt wordt bij de invulling van Regeling interoperabiliteit en veiligheid spoorwegen.]

Artikel 11

Artikel 11 regelt de tarieven ten aanzien van de inschrijving in het nationaal voertuigregister en het toekennen van het Europees voertuignummer. De tarieven in het eerste en tweede lid zijn hetzelfde als de tarieven die eerder opgenomen waren in artikel 9, eerste en tweede lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Dit product is vergelijkbaar met het product genoemd in artikel 37, derde lid, van de Spoorwegwet (oud). Daarom is het bedrag hetzelfde.

De minister kan op aanvraag een inschrijving in het voertuigregister schrappen of wijzigen. Dit product is vergelijkbaar met artikel 37, zevende lid, van de Spoorwegwet (oud). Het tarief in het derde lid is hetzelfde als het tarief dat eerder opgenomen was in artikel 9, tweede lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Het vierde lid regelt dat geen tarief verschuldigd is indien NAW-gegevens gewijzigd worden in het voertuigregister. Dit is hetzelfde als het tarief dat eerder geregeld was in artikel 9, vierde lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Het gaat hierbij om de naam, adres en woonplaats.

Het vijfde en zesde lid regelen de tarieven die verschuldigd zijn bij de aanvraag voor het toekennen van een Europees voertuignummer als bedoeld in artikel 26aa, derde lid, van de Spoorwegwet. In het geval dat voor meer dan tien spoorvoertuigen een dergelijke aanvraag wordt gedaan, is voor de eerste tien een tarief verschuldigd van € 10,-. Vanaf elf spoorvoertuigen geldt een lager tarief vanaf het elfde spoorvoertuig: de helft. Ter illustratie: voor een aanvraag die betrekking heeft op Europese voertuignummers voor 20 spoorvoertuigen geldt een totaaltarief van € 150,-.

Artikel 12

Artikel 27, vijfde lid van de Spoorwegwet regelt de ontheffing of vrijstelling voor spoorwegonderneming die zonder veiligheidscertificaat gebruik maken van een stuk dicht bij de grens gelegen hoofdspoorweginfrastructuur. Voor de vaststelling van het tarief is aangesloten bij het tarief dat in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 onder meer werd gebruikt voor het ontheffen of vrijstellen van de machinistenvergunningplicht, zie artikel 17a van die Regeling in relatie met artikel 54a van de Spoorwegwet.

Artikel 13

Artikel 13 komt overeen met het vroegere artikel 5, eerste en tweede lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. De tarieven zijn niet gewijzigd aangezien deze geen verband houden met de implementatie van de technische pijler van het Europese Vierde Spoorwegpakket. Wel zijn enige redactionele wijzigingen gemaakt.

Artikel 14

Artikel 14 regelt de tarieven met betrekking tot de aanvraag van een initieel veiligheidscertificaat, het hernieuwen van een veiligheidscertificaat en het uitbreiden van het exploitatiegebied. Eerder bestond een onderscheid tussen een Deel A en Deel B certificaat. Voor elk deel bestond een eigen tarief. Het onderscheid tussen Deel A en Deel B is met de implementatie van de spoorwegveiligheidsrichtlijn komen te vervallen. De tarieven zijn daarom aangepast. Dit product is dan ook nieuw. Voor de behandeling van een aanvraag wordt uitgegaan van de optelsom van het bedrag voor het A-certificaat en het bedrag voor het B-certificaat. Net als voorheen, wordt een onderscheid gemaakt tussen spoorwegondernemingen die minder dan 300 personeelsleden een veiligheidsfunctie laten uitoefenen en spoorwegondernemingen die 300 of meer personeelsleden een veiligheidsfunctie laten uitoefenen. Het tarief voor een initiële aanvraag is, net als voorheen, hoger dan het tarief voor een hernieuwde aanvraag.

Het tweede lid heeft betrekking op de tarieven voor de aanvraag van een hernieuwing van een veiligheidscertificaat. Ook hier wordt voor de behandeling van een aanvraag om een hernieuwd veiligheidscertificaat uitgegaan van de optelsom van het bedrag voor het A-certificaat en het bedrag voor het B-certificaat. Verder wordt er, net als voorheen, een onderscheid gemaakt tussen spoorwegondernemingen die minder dan 300 personeelsleden een veiligheidsfunctie laten uitoefenen en spoorwegondernemingen die 300 of meer personeelsleden een veiligheidsfunctie laten uitoefenen.

De tabellen in het eerste en tweede lid bevatten ook tarieven voor het behandelen van een aanvraag voor een veiligheidscertificaat of het hernieuwd veiligheidscertificaat voor spoorwegonderneming "die op één locatie ten behoeve van overgave van spoorvoertuigen of met zelfrijdend gereedschap of een daarmee vergelijkbaar voertuig om werkzaamheden aan of nabij de hoofdspoorweg uit te voeren op een deel van een hoofdspoorweg dat daartoe buiten dienst is gesteld". Hier hanteert de ILT, net als voorheen, een lager tarief.

Het derde lid ziet op de tarieven voor de behandeling van de aanvraag met betrekking tot het uitbreiden van het exploitatiegebied op een veiligheidscertificaat. Dit is een nieuw product. Voor de vaststelling van het tarief is uitgegaan van de bedragen die eerder waren vastgesteld voor een wijziging van het veiligheidscertificaat (artikel 7 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012). Net als hiervoor zijn de bedragen voor verlening van een A-certificaat en voor een B-certificaat bij elkaar opgeteld. Eveneens is een onderscheid gemaakt naar het aantal personeelsleden dat de spoorwegonderneming een veiligheidsfunctie laat uitoefenen.

Artikel 15

Artikel 15 regelt de tarieven ten aanzien van het onderhoudscertificaat. Dit zijn nieuwe producten, maar deze zijn qua werkzaamheden vergelijkbaar met het product genoemd in artikel 46, eerste lid, van de Spoorwegwet (oud). Voor de nieuwe tarieven wordt dezelfde onderverdeling gehanteerd als in het vroegere artikel 12 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Artikel 12 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 refereerde aan de onderverdeling in functies genoemd in artikel 29, eerste lid, onder a en b, van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen (oud). Voor de Regeling tarieven Spoorwegwet 2019 is aansluiting gezocht bij de onderverdeling in functies genoemd in de artikelen 28f en 28g van de Regeling indienststelling spoorvoertuigen. Net als in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 variëren de tarieven al naar gelang de functies worden gecombineerd binnen één aanvraag.

Artikel 16

Artikel 16 regelt de tarieven ten aanzien van de erkenning van onderhoudswerkplaatsen. Deze tarieven zijn hetzelfde als de tarieven in artikel 13 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Enkel de verwijzing naar de Spoorwegwet is aangepast.

De artikelen 17 tot en met 24

De artikelen 17 tot en met 24 komen overeen met de artikelen 14 tot en met 17a, 19, 19a en 19b van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Inhoudelijk zijn deze artikelen niet gewijzigd.

Artikel 25

[PM: tarieven beoordelingsinstantie als bedoeld in artikel 3, onderdeel 14, van uitvoeringsverordening (EU) 402/2013 (asbo's). Afhankelijk van keuze die gemaakt wordt bij de invulling van Regeling interoperabiliteit en veiligheid spoorwegen.]

Artikel 26

Artikel 26 komt overeen met artikel 19d, eerste tot en met het derde lid, van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Inhoudelijk is dit artikel niet gewijzigd.

Artikel 27

Artikel 27 komt inhoudelijk grotendeels overeen met hetgeen eerder was geregeld in artikel 20 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. De verwijzing naar de tarieven voor het aanwijzen van een keuringsinstantie is niet opgenomen aangezien voor het aanwijzen van keuringsinstanties (nu conformiteitsbeoordelingsinstanties) een andere beoordelingsmethode wordt gehanteerd: accreditatie. De tarieven voor het aanwijzen van conformiteitsbeoordelingsinstanties zijn daardoor al lager vastgesteld ten opzichte van de tarieven in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 28

Artikel 28 komt grotendeels overeen met artikel 21 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Er zijn enkel verwijzingen gewijzigd.

Artikel 29

Artikel 29 komt nagenoeg overeen met artikel 22 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012. Er is enkel een redactionele wijziging gemaakt. Inhoudelijk is geen wijziging beoogd.

Artikel 30

Het eerste lid regelt dat alle producten waarvoor een uurtarief wordt geheven, vooraf moeten worden begroot. Dit geeft de aanvragers enigszins zekerheid omtrent de hoogte van het tarief. Eerder was dit per artikel geregeld in de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Het tweede tot en met het vierde lid komen grotendeels overeen met hetgeen eerder in artikel 23 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 was geregeld.

Artikel 31

Artikel 31 komt overeen met artikel 25 van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012.

Artikel 32

Het tarief in artikel 32 heeft betrekking op het tarief dat geheven wordt voor werkzaamheden in het kader van de fase van het vooroverleg. Dit is een fase voorafgaand aan het indienen van een aanvraag voor een voertuigvergunning, typegoedkeuring of een veiligheidscertificaat. Het vooroverleg is ten aanzien van de voertuigvergunning en de typegoedkeuring geregeld in artikel 22 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/545. Voor het veiligheidscertificaat is deze fase geregeld in Uitvoeringsverordening (EG) 2018/763. Voor werkzaamheden in deze fase geldt een uurtarief.

Artikel 33

[PM: overgangsrecht]

Artikel 34

De Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 wordt ingetrokken aangezien de Regeling tarieven Spoorwegwet 2019 de Regeling tarieven Spoorwegwet 2012 vervangt.

Artikel 35

Artikel 35 regelt de inwerkingtreding van de Regeling tarieven Spoorwegwet 2019. Deze regeling treedt in werking met ingang van 16 juni 2019. Dit is de datum waarop de bepalingen ter implementatie van de technische pijler van het Europese Vierde Spoorwegpakket in werking treden. Aangezien de aanpassing van de tarieven verband houdt met de implementatie van de interoperabiliteitsrichtlijn en de spoorwegveiligheidsrichtlijn, wordt van de door het kabinet voor ministeriële regelingen vastgestelde inwerkingtredingsmoment, het zogenaamde vaste verandermomenten en de minimuminvoeringstermijn daarvan afgeweken. Voor de ILT is het van belang dat meteen vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving de daarmee corresponderende tarieven kunnen worden geheven.

Artikel 36

Artikel 36 bevat de citeertitel van deze regeling: Regeling tarieven Spoorwegwet 2019.